

## הסירה הארוכה

כְּשִׁסִּירְתוֹ נִתְּרָה  
 חִפְשִׁית מְמוֹסְרוֹתֶיהָ, תַּחַת  
 צְוֹחוֹת הַשְּׁחָפִים,  
 הוּא נִסָּה בַּתְּחִלָּה לְנַפְנֵף בְּיָדוֹ  
 לְיִקְרִיו שְׁעַל הַחוֹף,  
 אֲכַל בְּעֶרְפֶּל הַמִּתְגַּלְגֵּל  
 כְּבָר אֲבָדוּ פְּנֵיהֶם,  
 עֵיף מְדֵי אֶפְלוֹ כְּדֵי לְבַחֵר  
 אִם לְקַפֵּץ אוֹ לְקַרֵּא,  
 אֵיכָשֶׁהוּ הוּא הֶרְגִישׁ פְּטוֹר וְחִפְשִׁי  
 מִמְשָׁאיו, מֵאֵלֶּה הַמִּימְרוֹת  
 שֶׁהִחֲתֵמוּ עַל תְּנוּיַת שְׁמוֹ:  
 מְצַפּוֹן, אִמְבִּיצִיָּה, וְכָל  
 אוֹתָהּ אֲכַפְתִּיּוֹת.  
 הוּא שָׁכַב, שָׁלֵם  
 עִם רוּחוֹת הַמְשַׁפָּחָה,  
 בְּזִהְמַת עֲרִיסָתוֹ,  
 מְנַעֲנַע עַל-יָדֵי הַסְּעָרָה,  
 נִסְחַף עַד אֵין-קֵץ,  
 שְׁלוֹם! שְׁלוֹם!  
 לְהִטְלִטֵל עַל-יָדֵי הָאֵינְסוֹף;  
 כְּאֵלוֹ אֵין זֶה חָשׁוּב  
 אֵיזוֹהֵי הַדְּרָךְ הַבֵּיתָה;  
 כְּאֵלוֹ לֹא יָדַע  
 הוּא אֶהֱבֶה כָּל-כֶּף אֶת הָאֲדָמָה  
 הוּא רָצָה לְהִשָּׂאֵר לְנִצְחָה.

מאנגלית: יוסף שימרון

ביום הולדתו המאה, כשנתבקש להתראיין על-ידי הרדיו הציבורי הלאומי (NPR), סירב קוניץ לדבר על עצמו, ותחת זאת הציע לקרוא אחד משיריו. השיר שבחר בו, *The Long Boat*, נדפס בספרו *Next-to-Last Things* (דברים כמעט אחרונים) שהתפרסם בשנת 1985, כאשר מלאו לו שמונים שנה. השיר מובא להלן. השיר השני המובא כאן הוא חלק ראשון מפואמה בת שני חלקים, שהקשר ביניהם לא לגמרי ברור. הוא התפרסם בשנת 1979 בספר *The Poems of Stanley Kunitz*. השם, "אשר ללילה", מתפרש בחלק השני של היצירה, שאינו מובא כאן. שני השירים משקפים מבט מבוגר ומפוכח, לפעמים מיאוש, על החיים וסופם. הדבר היחידי הטעון אולי הסבר בשיר "הסירה הארוכה" הוא "רוחות המשפחה". אביו של קוניץ התאבד בשל פשיטת רגל שבועות אחדים לפני לידתו של בנו. קוניץ לא סלח לו על כך שנים ארוכות.

י.ש.



סטנלי קוניץ

## אשר ללילה

קִיץ אֶחָד, כְּמוֹ אֶבֶן  
 מְטֹלֵת אֶל תַּחְתִּית הַבָּאָר,  
 צְנַחְתִּי לְתוֹךְ עֲצָמֵי  
 וְגִרְפְּתֵי  
 קַרְקָעִית מְרַפֶּשֶׁת.  
 כְּשִׁמְתַחֲתִי אֶת יָרְכִי  
 הִיא נִגְעָה בְּשַׁחַר,  
 וְהִשְׁחֹר נִגַּל עָלַי.  
 חַיִּי מְדַמְנָה  
 גִּדְשׁוּ אֶת סֵאת עוֹרִי.  
 אִו שְׁמַעְתִּי, גוֹבֵר וְהוֹלֵךְ,  
 מְעַל נְשִׁימָתָה  
 הַקְּצוּבָה שֶׁל הָאָרֶץ,  
 צְלִיל גְבוּהַ אֶל-אֲנוּשֵׁי  
 מְמַרְחֵק שְׁנוֹת אוֹר,  
 מְבַעַד לְמַרְחֵב הַזֶּה,  
 עֵדוֹן תְּמִים יוֹתֵר,  
 כְּבִהּיוֹת מְלֹאכִים טְסִים  
 עִם עֵינַיִם בּוֹרְקוֹת וְשַׁעַר מִתְנוֹפֵף,  
 רוֹכְבֵי פְּלִנטוֹת חוֹצֵי שָׁמַיִם,  
 וְכָל אֶחָד שָׁר  
 צְלִיל צוּהַל אֶחָד  
 אֲשֶׁר נָמַס  
 בְּמוֹסִיקַת הַסְּפֹרוֹת.